

ת"פ 58199/04/19 - מדינת ישראל נגד פאיק עמירה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 58199-04-19 מדינת ישראל נ'
עמירה(אחר/נוסף)

בפני	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד שמרית וולף
	נגד
	פאיק עמירה
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של החזקת נשק. עובר ליום 21.4.19, ובמשך תקופה ארוכה בת מספר חודשים, החזיק הנאשם בארון שבחדר השינה בביתו אקדח מסוג WALTHER, שתי מחסניות לנשק ושלושה-עשר כדורים תואמים ללא שהיה לו רישיון להחזקת נשק.
 2. הצדדים הציגו הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הוסכם כי הנאשם יודה במיוחס לו ויורשע ויוכן בעניינו תסקיר שירות מבחן. לא נערך הסדר לעניין העונש.
 3. תסקיר שירות מבחן מיום 18.7.19 מלמד כי הנאשם בן 45, גר בצור באחר, נשוי ואב לשישה, אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד ובעל תעודה המקבילה לבגרות ישראלית וכן בעל תעודת מקצוע של הנדסאי בנין. לאורך השנים עבד כקבלן, בשנת 2014 עבר תאונת דרכים קשה ומאז אינו עובד. הנאשם סובל מפוסט טראומה, נמצא במעקב פסיכיאטרי ומקבל טיפול תרופתי.
- לנאשם חמש הרשעות קודמות, לרבות בעבירות אלימות, אך הוא תופס את עברו הפלילי כזניח ולא מייחס לו משמעות.
- שירות המבחן תיאר כי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה על התנהלותו. לטענת הנאשם, הוא מצא את הנשק אצל אחד הפועלים ששהו בביתו והחביא אותו מתוך מטרה להסגיר את הנשק למשטרה ואולם הדבר נשכח ממנו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את השלכות התנהגותו הבעייתית ומודע לחומרת מעשיו, אך הוא מתקשה להעמיק במניעים להם ומקבל אחריות פורמלית בלבד. על פי הערכת שירות המבחן, עובדה זו מגבירה את הסיכון

להישנות עבירות דומות. מנגד ציין שירות המבחן את העובדה כי לאורך השנים הנאשם מנהל אורח חיים תקין ומבטא רצון ונכונות להתנהלות נורמטיבית.

לאור קשייו של הנאשם בקבלת אחריות מלאה על המעשים, לא המליץ שירות המבחן על אפיק טיפולי ובהעדר חלופה שיקומית, הומלץ לגזור עליו עונש מאסר שיביא בחשבון את מצבו האישי והמשפחתי וכן מאסר מותנה.

4. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל וביקשה לגזור על הנאשם שמונה- עשר חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. בטיעוני המאשימה הודגשו פרק הזמן הארוך שבו החזיק הנאשם בנשק והנזקים שהיו עלולים להיגרם לו היה נעשה שימוש בנשק. עוד הדגישה המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם ותמכה עמדתה בפסיקה.

5. ב"כ הנאשם אשר הגיש אף הוא פסיקה לתמיכה בטענותיו, טען כי מתוך התסקיר עולה שהנאשם מקבל אחריות על מעשיו ומתחרט עליהם, אף אם לא מבין לעומק את הפסול שבהם. הודגשו מצבו הרפואי של הנאשם בעקבות התאונה הקשה שעבר והעובדה כי הוא מצוי בתנאים מגבילים שהוא מקפיד על קיומם. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את העובדה שהנאשם הודה בהזדמנות ראשונה במעשים וכי למרבה המזל לא נעשה שימוש בנשק שהחזיק. ב"כ הנאשם ביקש לבחון אפשרות לבנות עבור הנאשם תכנית שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב שתתאים למצבו. ההגנה צירפה מסמכים רפואיים וחווות דעת מומחה שנערכו בעניינו של הנאשם לאחר תאונה הדרכים שעבר.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, אמר שטעה ולמד מטעותו והבטיח כי הדברים לא יחזרו על עצמם. הנאשם הדגיש גם הוא את מצבו הרפואי ואת דאגתו לילדיו.

מתחם העונש ההולם

7. עבירת החזקת הנשק פוגעת בערכים חברתיים שעניינם שמירה על חיי אדם, שמירה על שלום הציבור ובטחונם ועל הסדר הציבורי.

8. למרבה הצער עבירות נשק הן נפוצות. כלי נשק חם הפכו זמינים וקל להשיגם, והחומרה שבהחזקת הנשק נובעת מן העובדה שלרוב מדובר בעבירה שנועדה לאפשר ביצוע עבירות חמורות יותר. ואכן, לעיתים קרובות מדי נעשה שימוש בכלי נשק חם לצורך פתרון סכסוכים ברחוב ובבית, ולא פעם אף מתרחשות תאונות כתוצאה מהחזקה לא מורשית של נשק.

הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מביצוע עבירות בנשק, מחייבת את בית משפט לתת ביטוי עונשי הולם ולגזור עונשים שירתיעו מפני ביצוע עבירות אלו. ראו ע"פ 8416/09 **מדינת ישראל נ' חרבוש ואח'** (פורסם בנבו 9.6.10).

9. מעשיו של הנאשם דרשו תכנון מוקדם והנשק והתחמושת הוחזקו אצלו במשך פרק זמן ארוך.

10. הסכנה שנשקפה כתוצאה ממעשיו של הנאשם הייתה גבוהה, שכן הנשק והתחמושת הוחזקו בתוך ארון בחדר השינה בביתו, מקום שאינו מאובטח ונגיש לכל בני הבית. הימצאות של נשק זמין לכל במצב שכזה, עשויה היתה להוביל לשימוש בו, בין אם בדרך של טעות על ידי ילדים, ובין אם בכוונה, על ידי מי שמצוי בסערת רגשות או מעוניין לפגוע באחר. למרבה המזל, איש מבני הבית לא עשה שימוש בנשק ובתחמושת, ובסופו של יום הסכנה שבהחזקתם הופסקה כאשר אלה נתפסו על ידי המשטרה.

11. עיון בפסיקה מלמד כי בגין מעשים דומים נגזרו ככלל, עונשים שכללו רכיב מהותי של מאסר בפועל. ראו רע"פ 2281/15 **חדיג'ה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.4.15); רע"פ 8730/18 **אבו מרשה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.1.19); ת"פ (פ"ת) 18833-05-13 **מדינת ישראל נ' אמל** (פורסם בנבו 29.9.14) והפסיקה הענפה הנזכרת שם.

12. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין שמונה לעשרים חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

העונש המתאים לנאשם

13. בעברו של הנאשם חמש הרשעות קודמות בעבירות רכוש, הסעת שוהים בלתי חוקיים, איומים ותקיפה. הרשעתו האחרונה היא משנת 2014, שאז נפצע בתאונת הדרכים, ויש להניח כי פציעתו הקשה הובילה להפסקה בת מספר שנים בפעילותו הפלילית. הגם שמדובר בעבירות שחלפו שנים מאז ביצוען, עברו הפלילי של הנאשם, ובפרט עבירות האלימות והאיומים, הם בעלי משקל מסוים לחובתו, שכן יש בהם כדי ללמד כי ההליכים שהתנהלו נגדו והעונשים שנגזרו עליו, ובהם גם עונש מאסר בפועל, לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירה חמורה.

14. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר חסכה זמן שיפוטי. גם שירות המבחן התרשם כי הנאשם מקבל אחריות על מעשיו ומבין את ההשלכות של התנהגותו הבעייתית. אף אם הנאשם מתקשה לבחון לעומק את מניעיו בביצוע העבירה, הבנתו של הנאשם כי מדובר במעשים פסולים ואסורים, יש בה כדי לתרום, במידת מה, להפחתת הסיכון להישנות העבירות. עם זאת מובן כי יש לשקול בעניינו גם שיקולי הרתעה אישית, בפרט לנוכח עברו הפלילי.

15. כפי שעולה מתוך תסקיר שירות המבחן, על פי המסמכים שהוצגו, לפני כחמש שנים הנאשם נפצע באורח קשה בתאונת דרכים, שלאחריה הוא הפסיק לעבוד ומאז סובל מתסמיני פוסט טראומה. מובן כי אין באלה כדי להצדיק ביצוע העבירות, ואולם מצבו הבריאותי של הנאשם מצדיק הקלה מסוימת והתחשבות במסגרת העונש ובפרט הימנעות מהטלת קנס. עם זאת, אין מדובר במצב רפואי המצדיק סטיה לקולא ממתחם העונש ההולם.

16. שקלתי את העובדה כי עובר לפציעתו הנאשם ניהל אורח חיים מתפקד, קיים חיי משפחה, עבד וכלכל את בני משפחתו, עובדות המצביעות על יכולת לתפקוד תקין.

17. הנאשם שוחרר ימים ספורים לאחר מעצרו, שהה בתנאים מגבילים במשך פרק זמן של כחמישה חודשים מבלי שהפר את התנאים, ועובדה זו מצדיקה גם היא מידה מסוימת של הקלה.

18. לנוכח האמור לעיל יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתית המתחם.

19. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אחד-עשר חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 21.4.19 ועד יום 30.4.19.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה בה הורשע או עבירת אלימות נגד הגוף.

20. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

21. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ט, 23 ספטמבר 2019, בנוכחות הצדדים.